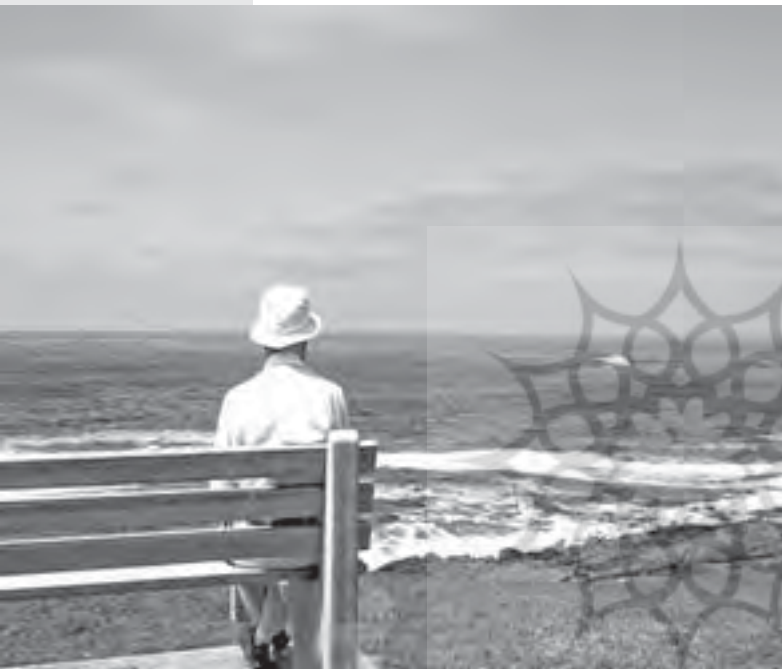

در آرزوی یک "هفته بانکداری" آبرومند

سال هاست که دور گردون می گردد و در اثر چرخش آن، هفته بانکداری اسلامی می رسد، مناسبتی که فقط نامی از آن باقی مانده که آنهم مورد مناقشه است!

در سال هایی که افزایش مشکلات سیستم بانکی و اثبات مکرر ناکارایی های آن به صورت یک امر رایج درآمده است، شاهد بوده ایم که در یک یا دو روز از روزهایی که در برخی از تقویم ها به نام "هفته بانکداری" نامیده شده است، مجلسی برگزار می شود، بدون اینکه حرفی برای گفتن و فخری برای فروختن وجود داشته باشد. البته گزارش ها و مقالاتی خوانده می شوند، با یکی دو مصاحبه و خبر، که تنها خوراک برخی از رسانه هاست، و دیگر هیچ. و بعد هم مجلس برپیده می شود تا سال دیگر. آیا همین کافی است و دیگران هم به همین حد اکتفا می کنند؟

بدیهی است که تقصیر از هفته بانکداری و برگزار کنندگان و شرکت کنندگان در این مراسم نیست، بلکه مشکل در عمق سیستم اقتصادی - بانکی کشور است که گویی به بن بست امتناع رسیده و گرفتار روزمرگی شده است. اگر چنین نبود، تعداد مشکلات سیستم و نارضایتی از آن - هم در رابطه با دولت و هم در رابطه با مشتریان و هم در رابطه با خودش - به طور مرتب افزایش نمی یافت و در عین حال، فرصت به تازه واردهایی چون مالزی و کویت و بحرین نمی رسید که

سیستم اقتصادی - بانکی کشور گویی به بن بست امتناع رسیده و گرفتار روزمرگی شده است.

پرچمدار بانکداری و مالیه اسلامی در منطقه و جهان شوند. طرفه آنکه مشکلات و حتی راه حل ها را همه می دانند، اما خبری از اقدام نیست، یا اقدامی نمی شود یا در حد شعار و تظاهر باقی می ماند و در نتیجه، کارنامه قابل قبولی نداریم، هفته بانکداری مان بی خاصیت می شود و ما نیز در حسرت یک "هفته بانکداری" آبرومند باقی می مانیم، منظور هفته ای است که مالا مال از شور واقعی دست اندر کاران و کارشناسان اقتصادی - بانکی باشد و دستاوردهای آنان در حل مشکلات و افزایش کارایی نهادهای پولی و ارتقای سطح سیستم بانکی را با افتخار در معرض افکار عمومی جهانیان قرار دهد. بنابراین، جای خالی آن گزارش های مشعشع را با چهار مقاله با عناوین زیر پر می کنیم:

- ۱) چالش های نظام بانکی کشور.
- ۲) مروری بر یک نمونه، یعنی موضوع مطالبات معوق.
- ۳) مدیریت ریسک نقدینگی در شرایط بحرانی.
- ۴) الزام بانک ها برای حرکت به سوی نوآوری.

سردبیر

